

vort til, at Toldloven kommer til at se saaledes ud, at den fra anden Side kan accepteres.

Naar jeg efter disse almindelige Betragtninger gaar over til at tale om Toldloven alene, beder jeg ærede Medlemmer om blot for denne Lovs Skyld at gøre deres til, at den kan komme til Eksistens. Naar vi gennemse Toldkommissionens Betænkning, begynder den med at fortælle os, at det nu er paa Tide, at vi faa en ny Toldlov, og den henviser til, hvor underligt det er, at vi endnu regne med Betegnelserne fra 1863, endogsaa i Møntforhold, hvor mange Positioner der burde forandres eller stilles anderledes, og Toldkommissionen finder, at det allerede vilde være godt at faa den Opgave løst. — Jeg vil gerne her indskyde en Bemærkning, skønt den ingen Betydning kan faa, da det er for sent. Jeg har en Fornemmelse af, at Toldkommissionen har taget lidt for meget toldtekniske Hensyn til, at Toldlovsforslaget kunde blive noget friere affattet. Jeg sigter herved til, at man vedbliver i Toldloven at have en Række saakaldte fri Positioner. Efter Toldkommissionens Forslag skulde der være 247 Positioner, hvoraf 58 fri. Jeg ved nok, hvorfor man af toldtekniske Grunde holder paa de fri Positioner, men efter hvad andre sagkyndige Mænd have sagt mig, var der intet til Hinder for, at man i Stedet for som nu at opstille den Sætning, at alle Varer skulde svare Told, hvilket nødvendiggør, at der i Lovens Takst findes en Række Positioner af dem, som kaldes fri, kunde sige: Kun de Varer, som staa i denne Lov, svare Told, og saa kunde man skyde alle de 58 Positioner ud. Jeg ved, som sagt, at man af toldtekniske Grunde siger: Vi maa have Positioner, hvorunder vi kunne skyde visse Ting, og saa laver man — jeg skal ikke fordybe mig deri — noget, man kalder ubenævnte Varer, og der ind under faar man Positioner, som ikke høre til de fri og heller ikke til de toldbeskattede. Undersøger man, hvor meget det drejer sig om ved dette Begreb: ubenævnte Varer, finder man, at det kun er 200,000 Kr., Staten har ind deraf. Jeg skal, som sagt, ikke fordybe mig deri, jeg fremhæver det kun, fordi jeg tror, at hvis man ikke havde holdt sig til den toldtekniske Vej, kunde man have lavet en Toldlov af et rent formelt set, lidt skønnere Udseende. — Toldkommissionen siger altsaa: Vi ere alle enige om, at vi ville gaa til en Nedsættelse af 3 Millioner paa Raastoffer til bedste for Industrien og lignende Virksom-

hed og til en Nedsættelse paa Livsfor-nødenheder paa 1 Million Kroner, og den fremhæver, at dette vilde være saa stort et Gode, at den alene af den Grund maa anse en ny Toldlov for fuldt ønskelig. Nu henstiller jeg til de ærede Medlemmer: Skulle vi ikke blive staaende ved dette som noget, med Hensyn til hvilket vi alle erkende, at hvis vi ved vort Arbejde kunde naa at fremme en Toldlov, hvoryed disse Ting opnaaedes, saa var meget vundet, og ved at kaste denne Toldlov over Bord, som vi have arbejdet paa i nogle Aar, kaste vi denne Fordel bort og synke tilbage til det nuværende. Var det dog ikke godt at byde Industrien disse Forbedringer og byde Befolkningen de Goder, som ligge i denne Nedsættelse paa Livsfor-nødenheder? Kunde jeg, imidlertid ikke henvide til andet, vil jeg erkende, at saa var der ikke Udsigt til at komme af Stedet; men noget vilde der dog være opnaaet derved. — Lad mig saa i Modsætning hertil fremstille det Billede, som kommer frem for os, naar vi betragte de Toldbeløb, der komme ind under den nugældende Toldlov, og de Toldbeløb, der ville komme ind efter de forskellige Indstillinger, der nu foreligge for os. Jeg skal her kun nævne de runde Tal, thi de nøjagtige Tal spille jo ikke nogen stor Rolle i saa Henseende. Det gennemsnitlige Toldbeløb, der under den nugældende Lov er kommet ind i de senere Aar, udgør 26,500,000 Kr., og medens Toldkommissionens Flertal nu vil gaa ned under dette Beløb med 1 Million Kr. — det er altsaa Balancen mellem de Forhøjelser og Nedsættelser, der foreslaas — og medens Folketinget vil gaa ned til en Indtægt for Staten af omtrent 20 Millioner Kr., saa foreslaar den Betænkning, som forelaa her i Tinget i Fjor, en Indtægt ad denne Vej paa 27 Millioner Kr., hvilket altsaa er mere end den nuværende Toldindtægt. Dette ser dog ikke naturligt ud, og saa er endda Landbrugstolden ikke medregnet. Hvis nu Landstinget ved at forlade dette Standpunkt skulde indtage en helt ny Stilling, vilde jeg være bange for at have fremsat de Bemærkninger, jeg her har gjort; men jeg har ved Behandlingen af denne Sag maattet se hen til, hvorledes Landstinget stillede sig til Sagen ved Betænkningen af 1890 — den er fra Marts 1890, og var nuværende højtærede Formand var den Gang Ordfører for Landstingets Udvalg. Da erklærede man, at man med Hensyn til Tolden paa Livsfor-nødenheder vilde gaa ned paa Satsene for Olie, Ris og Kaffe; men ser jeg nu hen til, hvad Betænkningen fra i Fjor